

е клукнала. *В. 313.* Аку не си либе парво либе, Баремъ дедува си земе ша записиса (*prend possession*). *Ва. 84.*

Запустеница *с. ж.* покинутый домъ: „Да си варишъ быле-то Въ Петаѣ спроти Сѣбота, Въ кѣща запустеница, Въ гарне необжежено, И съ водѣ неначетенѣ, И гола, и гологлава“. *Ч. 290.*

Запустѣ *м. св.* **Запустѣвамъ** *м. дл. в действительномъ значеніи* обезлюжу, опустошу, обезлюживаю, опустошаю; погублю, гублю, запущу, брошу: Тизи три лампи испивали фрятъ жѣро-ту, утъ котро полиму вода на царскио градъ, и тѣй кѣли запустѣтъ градътъ. *Д. р. 141.* Този сиромашки изѣдникъ съ побратима си Халила, селото ни щѣха да запустеятъ. *Ст. 38.* Овцете ми изумреле, Овчаре ми избегали, Вачило ми запустиха. *В. 339.* Не чинитъ тамо да одинѣ, Стоянтъ си глава запусти, Ти бе си кукѣ запустишъ“. *М. 225.* **Запустѣж** (*въ среднемъ значеніи*) запустѣю: Та да видешъ мон-те дворево, Запустели, со пелинѣ обрасли. *М. 106.* Като не ся обади никой, царятъ слисанѣ мыслѣше, че може да нѣма хора и тойзи палатъ е запустилъ. *Х. I, 83.*

Запу́шж *м. св.* **Запу́швамъ** *м. дл. 1)* заткну, затыкаю: Запушите ваши уши, Да не слушетъ моя лѣца шѣсна. *Д. S. 10, 63—64.* Кога земемъ една цѣвъ запушена отъ единный край,... то глѣдами, че и да отпушимъ края на цѣвъ-тѣ, вода-та си остана на високо. *Л. Д. 1869 р. 72.* Кога стигне (живакъ-тъ) горѣ до връха заваряватъ горный отворенный край и го запушватъ какво-то да не отдыши. *Гв. р. 75.* Като му запушишъ носа, вдѣхни му излегка въздухъ прѣзъ уста-та. *Гв. р. 216.* Людскы уста не сѣ човалъ да ги запушишъ. *Ч. 181. 2)* закупорю, закупориваю: Коломбъ написалъ извѣстіе-то за открытіе-то си на едно малко кѣсче пергаментъ, турилъ го въ едно шише и като запушилъ съ платно пустилъ го въ море-го. *Л. Д. 1873 р. 129.* И кѣту запушѣтъ добръ бѣчѣж, оставѣтъ да стои така до пролѣтъ. *Пж. 75.*

Запу́шж *м. св.* закурю: Зимайте въ забѣ лулитѣ, да запушимъ. **Запу́шж са** задымлюсь: Запуши ся долчинка, Азъ утидохъ да вида: Синтеръ ся женеше За врабчова дѣщеря. *Ч. 184.*

Запчѣдѣж *м. св.* въ данномъ примѣръ значить окружу: Оште Роса не изрече, дотрчѣа ной ни бракъя; замрежиле мреж у поле, запчелиле пчелин гора; па хванале младо дяче. *Пс. 11—12 р. 173.*

Запъ *см.* чинѣ запъ. *М. 601.*

Запѣнѣ *м. св.* **Зацінамаъ** *м. дл. 1)* задѣну, задѣваю, зацѣплю, зацѣпляю: Оде'е що ми оде'е Нисъ тѣрночекѣи лѣго'и; Съ запна киска ракитка За Бояна-та марама. *М. 241.* (До три глѣжи) Съ криле затрепна'а, цѣвт-отъ зарониле,—риза напрашилe, Со уста запнаха, копри-